

[Finansministeren.]

I forslaget § 2, nr. 11 og 12, er der foreslået toldfrihed for støbejernsrør og hårdtstøbte rørfittings i nogle dimensioner, der ikke længere fremstilles her i landet.

Jeg skal endvidere gøre opmærksom på, at der i forslaget § 1, nr. 3 og 4, findes nogle tekniske ændringer af toldloven, der er foranlediget af den nye næringslov, der træder i kraft den 1. januar 1967.

Ud over de allerede omtalte forslag til ændringer i toldloven indeholder lovforslaget, som jeg indledningsvis sagde, alle de forslag om ændringer i toldloven, der fandtes i det lovforslag, jeg fremsatte den 27. oktober.

Jeg skal ikke her gentage alt, hvad jeg fremførte ved fremsættelsen den 27. oktober, men skal dog gøre opmærksom på, at en væsentlig del af forslaget er foranlediget af en række beslutninger i EFTAs råd, hvorved det er bestemt, at EFTA-landene fra og med den 31. december 1966 ikke må give EFTA-toldbehandling for varer, for hvilke der ydes toldgodtgørelse ved deres udførsel fra det EFTA-land, hvor de har gennemgået den sidste fremstillingsproces.

Hidtil har betingelserne for, at varer kan opnå EFTA-toldbehandling, jo været, at de er af den art, at de omfattes af adgangen til EFTA-toldbehandling, at de opfylder betingelserne for at have oprindelse i EFTAs område, og at de opfylder visse betingelser med hensyn til deres forsendelse. Hertil kommer altså fra 31. december 1966 yderligere den betingelse, at der ikke må være ydet toldgodtgørelse for varerne ved deres udførsel fra det land, hvor de har gennemgået den sidste fremstillingsproces.

Disse nye regler kan i det store og hele sættes i kraft her i landet uden ændringer i toldloven, idet der ved toldlovens § 1, stk. 4, er givet finansministeren bemyndigelse til at bekendtgøre de nærmere regler om toldfritagelsen for indførte EFTA-varer, og de nye regler om toldfritagelse for indførte EFTA-varer vil derfor fremkomme i en ny EFTA-bekendtgørelse, der træder i kraft den 31. december 1966. De nye regler i EFTA-konventionen pålægger imidlertid medlemslandene en pligt til at gennemføre sådanne bestemmelser, at de i visse situationer kan nægte at yde toldgodtgørelse for en udført varesending. Som bekendt skal et

EFTA-lands myndigheder efter anmodning fra et andet EFTA-lands myndigheder undersøge, om en fra landet udført varesending opfylder betingelserne for at opnå EFTA-toldbehandling. Når de danske toldmyndigheder derfor efter en sådan anmodning har kontrolleret, at en herfra udført varesending opfylder betingelserne for at få EFTA-toldbehandling, vil dette blive meddelt importlandets myndigheder, og efter 31. december 1966 vil en sådan meddelelse også gå ud på, at der ikke før kontrollens foretagelse er ydet toldgodtgørelse her i landet for de udførte varer. Når en sådan meddelelse er givet, må der selvfølgelig heller ikke på et senere tidspunkt gives toldgodtgørelse for de pågældende varer, og en anmodning herom må afvises af toldvæsenet. Toldloven indeholder imidlertid ikke for øjeblikket hjemmel for toldvæsenet til at nægte at give toldgodtgørelse i en sådan situation, men hjemmel hertil tilvejebringes ved de bestemmelser, der er indeholdt i lovforslagets § 1, nr. 5, 7 og 11.

De foran omtalte beslutninger i EFTAs råd og dermed pligten til at gennemføre de bestemmelser, der gør det muligt for EFTA-landene i visse situationer at nægte at yde toldgodtgørelse, har virkning fra og med den 31. december 1966, og i overensstemmelse hermed er det i lovforslagets § 3 foreslået, at ændringerne i toldloven skal træde i kraft den 31. december 1966.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje ting at fremsætte følgende lovforslag:

1. *Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten,*
2. *Forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.,*
3. *Forslag til lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl.,*
4. *Forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.,*
5. *Forslag til lov om ændring i lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v.*
6. *Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme,*

[Finansministeren.]

7. Forslag til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat) og

8. Forslag til lov om almindelig omsætningsafgift.

Der er tale om genfremsættelse af otte lovforslag, som ikke blev færdigbehandlet inden valget. Stort set skal jeg derfor tillade mig at henvise til mine bemærkninger ved fremsættelsen samt — for så vidt angår nogle af forslagene — ved 1. behandling i forrige samling. Jeg vil dog gerne knytte nogle bemærkninger til enkelte af forslagene.

Forslaget om ændring af ligningsloven genfremsættes uændret. Af hensyn til den forestående ligning skal jeg henstille, at dette forslag får en særlig hurtig behandling i det høje ting.

Under forslaget's behandling i tinget agter jeg at stille ændringsforslag om forhøjelse af overgrænsen for det faste lønmodtagerfradrag fra 400 kr. til 800 kr. Ved flere tidligere lejligheder har der i folketinget været en udbredt forståelse for ønsket om en ajourføring af lønmodtagerfradraget; men spørgsmålet er blevet henskudt til løsning i forbindelse med overvejelserne om en almindelig skattereform. Lønmodtagerfradraget blev indført i 1951 med virkning fra og med skatteåret 1952-53. Maksimumsbeløbet for det faste fradrag (det såkaldte lønmodtagerfradrag A) udgjorde dengang 300 kr. I det følgende år blev maksimumsbeløbet forhøjet til de nugældende 400 kr.

Forenklingshensyn samt hensynet til lønmodtagerne taler for, at forhøjelsen bør medtages i ligningsloven nu, hvor der er rimelig udsigt til, at vi inden længe vil få gennemført en skattereform. Ganske vist er det ikke teknisk muligt at ændre selvangivelsesblanketterne, så der kommer til at stå „800 kr.“ i stedet for „400 kr.“ i vedkommende rubrik, men det er klart, at vi på anden måde vil oplyse skatteyderne og ligningsmyndighederne om ændringen.

I forbindelse med forslaget om ændringer i kontrolloven vil jeg gerne omtale spørgsmålet om en effektivisering af skatteligningen ved et udvidet samarbejde mellem toldvæsenet og skattemyndighederne. Hidtil har toldvæsenet givet oplysninger til skattemyndighederne om de sager, hvori der er konstateret overtrædelse af afgiftslovgiv-

ningen; hvor overtrædelse ikke er konstateret, har man derimod ikke ment at kunne videregive oplysninger af skattemæssig interesse. Dette spørgsmål har været drøftet i folketingsudvalget vedrørende merværdiafgiften, og efter en grundig undersøgelse er finansministeriet med kammeradvokatens bistand nået til det resultat, at der hverken i afgiftslovgivningen eller i anden lovgivning er hindringer for et videregående samarbejde mellem toldvæsenet og skattemyndighederne. Jeg har derfor nu taget skridt til at udvide samarbejdet mellem told- og skattemyndighederne til at omfatte alle sager, hvor toldvæsenet finder frem til oplysninger, som tyder på, at skatteunddragelse har fundet sted.

Jeg vil også gerne knytte nogle bemærkninger til forslaget om kildeskat. Sådan som valget forløb, kan der ikke være tvivl om, at en overvejende del af befolkningen ønsker kildeskat. Der er dog forskellige ting i forslaget, som efter regeringens opfattelse bør ændres. Vi har fundet det mest praktisk at få forslaget hurtigt fremsat og så stille ændringsforslag under behandlingen. Jeg vil dog gerne allerede nu omtale nogle af de vigtigste ændringer, der bliver tale om.

Som forslaget foreligger, bygger det på skattefradragetsreglen, men med sådanne modifikationer, at dens skadelige virkninger i alt væsentligt skulle være afbødet. Det ligger navnlig i, at fradraget omfatter netop de skatter, der skal svares af årets indkomst, og at opkrævningen og slutopgøret skal ske på grundlag af særlige opkrævningskalaer, hvori skattefradraget er indregnet. På denne måde ville det være muligt at opbygge et system, der er væsentligt bedre end det nuværende. Vi har imidlertid aldrig lagt skjul på, at man efter vor opfattelse vil få en endnu bedre og enklere kildeskat, hvis man helt afskaffer skattefradragetsreglen, og vi agter derfor nu at stille ændringsforslag om, at skattefradragetsreglen udgår.

Der kan så blive spørgsmål om at skabe det såkaldte „loft“ over skatterne på anden måde. Der er fra flere sider nævnt muligheder i så henseende, og regeringen vil naturligvis forhandle om, hvorledes man mest praktisk kan opnå den ønskede sikkerhed.

Det er nærliggende at spørge, om skattefradragetsreglen ikke lige så godt straks